

**Verslag van de
OPENBARE GESPREKSRONDE POLITIEKE AVOND
van de gemeenteraad van Nijmegen
d.d. 12 februari 2020**

betreffende

**INITIATIEFRAADSVORSTEL BIJ
REKENKAMERRAPPORT TOEGANG TOT DE WM**

Aanwezig zijn:

de leden: dhr. A.G. van den Bergh (Stadspartij DNF), dhr. A.K. de Graaf (VVD) (iets later), dhr. F. de Gram (PvdD), mw. M.J.A. Mijling (CDA) (vanaf 20.40 uur), mw. P.J. Molenaar (SP), dhr. J.E.R. Osinga (GL), dhr. Peters (50PLUS), dhr. A.K. Selman (PvdA), mw. M. Synhaeve (D66), dhr. L. Venderbosch (VoorNijmegen.NU)

Voorzitter: mw. C.M.H. Daemen

Griffier: mw. R. Waumans

Wethouder: mw. G. Visser

Notulist: mw. H.A. de Vries (Notuleerservice Nederland)

1. Opening en mededelingen

De **voorzitter**: We kunnen beginnen. Goedenavond allemaal. Welkom op de Politieke Avond van 2 februari 2020 om 20.30 uur in de Gebroeders Van Lymborchkamer. Vanavond staat het Initiatief op het raadsvoorstel behorende bij het Rekenkamerrapport 'Toegang tot de Wmo' op de agenda. Vorige week heeft u een presentatie van de Rekenkamer gehad op het uitgevoerde onderzoek en de totstandkoming van het rapport. In overleg met de klankbordgroep is bijbehorend raadsvoorstel opgesteld. Het doel van deze gespreksronde is om tot een behandeladvies te komen voor dit raadsvoorstel. Er zijn vanavond voor dit onderwerp twee sprekers geweest en we hebben een uur de tijd voor deze bespreking.

Ik geef u nog mee dat in sommige gespreksrondes vanavond een aantal raadsleden gefilmd kunnen worden. Die raadsleden werken mee aan een filmpje over de werkzaamheden die wij als raad uitvoeren. Dan worden echter specifiek alleen deze raadsleden in beeld gebracht.

Voor de bandopname noem ik de aanwezige raadsleden en fractievolgers die aan tafel zitten. Dat is voor GroenLinks de heer Osinga. Voor de Partij voor de Dieren de heer De Gram. Voor de Partij van de Arbeid de heer Selman. Voor de SP mevrouw Molenaar. Voor D66 mevrouw Synhaeve. Voor Stadspartij DNF de heer Van den Bergh. Voor VoorNijmegen.NU de heer Venderbos en voor 50PLUS de heer Peters.

Dan kunnen we nu het debat starten. Wie mag ik als eerste het woord geven? Mevrouw Molenaar voor de SP.

Mevrouw **Molenaar**: Dank u wel, voorzitter. Ik ga het heel kort houden. Er is volgens mij al veel over gezegd en gedaan en het is in samenspraak met onder andere een collega-fractielid van mij al eerder voorbereid. Ik heb alleen nog één vraag aan de wethouder. Dat gaat over beslispunt 3 uit het raadsvoorstel, namelijk dat de sturing op de uitvoering van de toegang tot de Wmo versterkt moet worden volgens de aanbevelingen. Daar moet dan twee keer per jaar over gerapporteerd worden aan de raad. Ik vraag me af hoe de wethouder dat ziet. Is twee keer echt nodig? En wat betekent dat dan voor de ambtelijke capaciteit? Gaat daar heel veel moeite, tijd, geld in zitten, terwijl dat misschien met minder frequente rapportage ook goed naar de raad gecommuniceerd kan worden? Mij komt het een beetje over als dat dat wel heel veel is, maar ik ben heel benieuwd naar de visie van de wethouder daarop en wat dat betekent voor de ambtenaren. Dank u wel.

De **voorzitter**: Bedankt. Dan meld ik nog dat ook voor de VVD de heer De Graaf is aangeschoven. Wie wil als volgende het woord hebben? De heer Osinga van GroenLinks.

De heer **Osinga**: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Mijn fractie GroenLinks is nogmaals blij met dit praktisch onderzoek van de Rekenkamer. Ik vind het nog steeds heel overtuigend dat ze op een simpele wijze onderzoek doen en een aantal terechte knelpunten naar voren halen die van wezenlijk belang zijn voor veel mensen in onze stad. Veel mensen in onze stad zijn afhankelijk van de Wmo-voorzieningen. Dat betekent ook dat de toegang daartoe bekend moet zijn en goed geregeld moet zijn. Ook nu we nog een jaar te gaan hebben onder dit contract en misschien gaan spreken over een nieuwe manier van invulling van deze hulpverlening. Voor ons, voor mijn fractie GroenLinks, staat ook het perspectief van de cliënt voorop. Ook uit dit rapport komt weer naar voren dat dit toch beter kan en dat er veel hick-ups zijn. Het belang van de cliënt is nog steeds in hun afhankelijke positie van iemand die hulp nodig heeft, hoe kun je zelf kiezen of de zorg die je krijgt, voldoet aan de behoefte en of je daar regie over hebt? Hoe kunnen wij hen stimuleren om kritisch te zijn op het aanbod en de zorg die ze krijgen en daarover met het wijkteam in gesprek te gaan om actie te ondernemen? Het college legt die verantwoordelijkheid, en dat lees ik ook in de reactie, toch wel bij de cliënt die als ze dan een voorziening aangeboden krijgen daar dan om moeten vragen. Het college motiveert dat met: dat is dan de kanteling die we beogen. We willen kijken naar ondersteuning en we willen het proces niet juridiseren. Dan ben ik natuurlijk ook wel tegen juridisering. Dat is altijd goed. Als jurist zeg ik dat. Maar je rechten en je plichten moeten wel duidelijk zijn. Ik vind een folder wel wat mager als ik dat zo lees. Mijn vraag dan ook aan het college is: hoe kunnen we die cliënten nu structureel actief informeren over hun rechten? Ik ga daar even specifiek op in. Stel nou dat we in de situatie komen dat we beschikkingsvrij gaan werken of dat iemand

wordt verwezen naar een algemene voorziening. Er wordt een onderzoeksverslag gemaakt en die persoon wil toe naar maatwerkvoorziening. Hoe kan die persoon goed geïnformeerd worden over dat hij of zij dat kan? Zou bijvoorbeeld dat onderzoeksverslag daar een goede plek voor zijn om dat te gebruiken? Dat zegt het Rekenkamerrapport ook. Ze verwijzen naar de Raad van State. Het onderzoeksverslag is een belangrijk ding. Ik mis dat in de reactie van het college. Die zegt gewoon: we willen graag de ruimte houden om ondersteuningsgericht te werken. Maar deze mensen moeten toch gebruik kunnen maken van rechten?

Een ander punt dat mij nogal zorgen baart, is dat zo weinig mensen op de hoogte zijn van het bestaan van de Stips en van de Sociale Wijkteams. Ze zijn, als ze het weten, wel tevreden. Dus we hoeven ons nergens voor te schamen, maar hoe kunnen we dat nou goed regelen? Ik zie toch op meerdere dossiers die gemeentelijke website langskomen als een plek waar wij raadsleden zelfs nog niet eens onze weg weten te vinden. Ook mijn vraag aan het college is: is het nou tijd om dit punt specifiek voor dit domein, maar ook in algemene zin, structureel aan te pakken?

De andere aanbevelingen van de Rekenkamer steunt mijn fractie zeer zeker. We willen graag op de hoogte blijven van de kwantiteit en kwaliteit van de toegang en op de hoogte zijn. Juist met dit dossier waar zo veel financiële druk op zit, waar wachttijden ook prangend zijn, moet de raad ook goed meegenomen worden en ook zelf keuzes kunnen maken. Het is mooi om te zien dat zo'n simpel onderzoek toch kan leiden tot zulke belangrijke vragen. Dank u wel.

De **voorzitter**: Een interruptie van de heer Selman.

De heer **Selman**: Dank, voorzitter. Ik heb een vraag aan GroenLinks. Het rapport geeft eigenlijk aan, en de cliënten vanuit het cliëntperspectief, dat de basis gewoon op orde is. Hoe ziet u dat in het licht van de stelselherziening waar we eigenlijk afscheid nemen van Sociale Wijkteams en toegang naar het brede basisteam? En ook als het gaat om bekendheid. We hebben gemerkt dat bij mensen nu al na vijf jaar de bekendheid niet zo goed is. Hoe ziet u ook in het licht van de stelselherziening hoe dat gaat werken? Hebben we dan straks nog vijf jaar nodig? Dat is echt wel een vraag die mij bezighoudt en ik hoop dat u daarover nagedacht hebt.

De heer **Osinga**: Hoe zie ik dat in het licht van de stelselherziening? In het licht van de stelselherziening ben ik voor een goed toegankelijke voorziening voor alle Nijmegenaren. Die moeten op de hoogte zijn over de wijze hoe zij hulp kunnen krijgen, op welke manier zij die krijgen en als ze die hulp krijgen dan moeten hun rechten gewaarborgd zijn. Zo zie ik dat.

De **voorzitter**: Een vervolgvraag van de heer Selman.

De heer **Selman**: De cliënten zeggen: de basis is goed op orde. Dus er zijn wel knelpunten, maar de basis is goed op orde. Dan is het de vraag: wat is de noodzakelijke verandering in dat licht? Misschien maakt dat het wat specifiek.

De heer **Osinga**: Dan vind ik het wel een herhaling van een ander debat. We hebben het over de jeugd gehad. Dat is gepasseerd en over volwassenen zouden we nog spreken. Dus ik zou graag de discussie dan daar willen voeren.

De heer **Selman**: Die uitnodiging accepteer ik.

De heer **Osinga**: Dank u wel.

De **voorzitter**: Fijn. Dan zag ik net de heer Van den Bergh voor een woordmelding volgens mij gewoon voor eigen inbreng. Meneer Van den Bergh.

De heer **Van den Bergh**: Dank u wel, voorzitter. Ook namens de Stadspartij danken wij de Rekenkamer voor het gedegen onderzoek naar de toegang van de Wmo vanuit cliëntperspectief. Wij onderschrijven de conclusies die de Rekenkamer doet. In de waan van de dag is het veelal sturen op getallen. Wij zijn blij met de verdieping waar het rapport toe oproept met de aanbevelingen om meer kwalitatieve informatie toe te voegen aan de kwartaalrapportages. Kwalitatieve informatie die de inwoners en de raad zicht geven op de zaken waarover de bewoners tevreden zijn of waarin ze juist teleurgesteld zijn. Ook de redenen waarom de hulpverlening soms niet tot stand komt. Wij onderstrepen de aanbevelingen van de raad om het college de opdracht te geven de regie voor de Wmo bij zichzelf te houden en bij te sturen op basis van knelpunten in de uitvoering. De wethouder kan onzes inziens niet volstaan met het uitbesteden van de opdracht aan partijen, maar moet voortdurend de vinger aan de pols houden om knelpunten te signaleren en hierin bij te sturen. Onze vraag aan de wethouder is daarom of ze deze opvatting met ons deelt. Verder wilde ik nog even iets zeggen over de insprekers van vanavond. Zij wijzen ons ook nog op de wenselijkheid om burgers en hun belangenbehartigers ruim en tijdig te betrekken bij het verdergaande proces van vorming van de brede basisteams. Het lijkt me goed om dat hier nog eventjes neer te leggen. Dat is ook een vraag aan de wethouder of zij dit wil toezeggen. Dank u wel.

De **voorzitter**: Bedankt. Dan meld ik ook nog even voor de bandopname dat namens het CDA mevrouw Mijling is aangeschoven. Dan zijn we nu helemaal compleet, want het zag er inderdaad aan het begin een beetje leeg uit. Wie mag ik als volgt het woord geven? Niemand? Meneer De Graaf voor de VVD.

De heer **De Graaf**: Dank u wel, voorzitter. Ik kan eigenlijk heel erg kort zijn. Ik ben heel erg blij met het gedegen onderzoek dat de Rekenkamer gedaan heeft. Een groot compliment daarvoor. De aanbevelingen steunen we eigenlijk volledig.

De **voorzitter**: Helemaal goed. Dan meneer Venderbos van VoorNijmegen.NU.

De heer **Venderbos**: De klankbordgroep is bij elkaar geweest en ik dank die groep. En er werd ook genoemd dat ik daar helaas niet bij kon zijn. We zijn te krap met onze bezetting. Over twee jaar zal dat anders zijn. In ieder geval heb ik één punt dat ik specifiek wil noemen en dat zijn de Stips.

Dat wil ik even aanstippen. De Stips zijn zeer laagdrempelig, helaas eigenlijk, zeer succesvol. Als het gaat om het aantal bezoeken en vragen: in 2016 waren er 15.000 vragen, het afgelopen jaar 28.000. Ik heb de afgelopen dagen gesprekken gevoerd met verschillende medewerkers, vaste medewerkers en vrijwilligers. Deze zitten inderdaad, zoals in het rapport stond, tegen de grenzen van hun tijd en kunnen aan. Onder andere werd genoemd dat tijd voor vaste medewerkers om tijdens openingsuren met elkaar te praten er niet meer bij is. Elkaar bijspijkeren over alle veranderingen ook niet. Dit moet na de sluiting en dan lukt het vaak niet meer. Lange wachttijden bij gebrek aan ruimte. Ik heb het vanmorgen gezien. De wachtkamer zat vol, de ruimten zaten vol, terwijl om de hoek het wijkcentrum er is dat helemaal leeg is, maar dat mag niet gebruikt worden. De opeenstapeling van druk en al die problemen nemen de vaste medewerkers, maar ook de vrijwilligers, mee naar huis, zeggen ze. Sommige vrijwilligers willen daarom stoppen. Ook in de stad heb ik ze gesproken. Die willen gewoon stoppen, want ze vinden dat ze niet serieus genomen worden. De grens is voor velen bereikt. Ze willen gewoon in alles een oplossing en dat is meer tijd. De vraag is gewoon aan de wethouder, de signalen zult u zeker kennen: hebt u daar een uitleg over of misschien een oplossing voor?

De **voorzitter**: Dank u wel. Wie als volgt? Mevrouw Synhaeve voor D66.

Mevrouw **Synhaeve**: Dank u wel, voorzitter. Ook heel veel dank aan de Rekenkamer voor het gedegen onderzoek en het zorgvuldig opgestelde rapport. Ik gaf het net ook al aan tijdens de inspraak: ik vind het ook wel een beetje ingewikkeld af en toe, want het Rekenkamerrapport blikt terug en trekt lessen voor de toekomst en in de tussentijdse tijd zijn we bezig met een doorontwikkeling naar de brede basisdienst waarin we juist een heel deel van de knelpunten die beschreven worden, zullen gaan ondervangen. Wij zien in ieder geval toch aanknopingspunten om mee te nemen in de doorontwikkeling, dus dat is heel fijn. Veel dank daarvoor.

Nog één vraag aan het college. Dat gaat namelijk over het raadsinitiatiefvoorstel. Het is misschien een beetje gek qua volgorde dat er nu al een raadsinitiatiefvoorstel ligt, terwijl het college nog niet in de kamerronde in gesprek is gegaan met ons over het onderzoek. Dus ik ben heel benieuwd hoe het college aankijkt tegen het voorstel. Dank u wel.

De **voorzitter**: Nog iemand anders? Ja, meneer Selman voor de Partij van de Arbeid.

De heer **Selman**: Dank, voorzitter. Ook vanuit onze kant grote dank voor de Rekenkamer. Het is een gedegen onderzoek. Die legt ook wel voor de cliënt behoorlijke knelpunten bloot in het goede basissysteem dat we hebben. Ik werd getriggerd door de vraag van mevrouw Synhaeve over de stelselherziening waar we mee bezig zijn. Ik heb me voorgenomen om het daarover nou niet te gaan hebben, maar vooral over het rapport. Ik zie het ook als een ondersteuning voor onze standpunten tot op heden wat wij hebben aangekondigd. We hebben Sociaal Wijkteams en Stips die goed op orde zijn. Zijn er knelpunten, die moeten we wegnemen. De knelpunten staan hier en die moeten we bespreken.

Ik heb een vraag aan het college over die knelpunten, bijvoorbeeld de communicatie, Stips, Sociaal Wijkteams, samenwerking. Hoe ziet het college dat voor zich de komende jaren dat we allemaal

ook bezig zijn met de stelselherziening? Hoe gaat het college in de toekomst, misschien heeft u een bepaald idee? Kunt u een tip van de sluier geven hierover om het probleem te ondervangen? En voorzitter, de cliëntvertegenwoordiger vind ik wel een aandachtspunt. We hebben er eerder een vraag over gesteld tijdens het debat. De registratie van de cijfers laat soms ook wel zien dat er eigenlijk gewoon niet duidelijk van tevoren bekendheid bij de cliënten zelf is. Ik ben benieuwd naar de reflectie van het college hierover. Het is een raadsinitiatiefvoorstel, maar vergeef me als wij vinden dat daarover een motie moet komen. Dan ga ik wel proberen om toch wel een motie in te dienen om een onafhankelijke cliëntvertegenwoordiger te waarborgen.

De **voorzitter**: Oké. Dan nog iemand die graag het woord wil voeren in de eerste termijn? Dan gaan we naar de wethouder. Het woord is aan mevrouw Visser.

Wethouder **Visser**: Dank u wel. Waar te beginnen? Ik ga even een aantal jaren terug. Toen hadden we de AWBZ. Ik kijk even naar GroenLinks. Toen hadden we de AWBZ waar iedereen recht had op zorg, op een rollator, als je in een instelling woonde op eten, op drinken en op alles. Dat was recht. We zijn nu bij de Wmo aanbeland, Wet maatschappelijke ondersteuning. Dat is een vangnet. Dat betekent, en dat weet u natuurlijk allemaal, maar ik hecht er toch aan dit hier nog even te herhalen, dat betekent: je gaat eerst kijken, kan ik mezelf redden? Dan ga je kijken, kan de omgeving mij redden? Dat klinkt wel erg, maar kan de omgeving de ondersteuning bieden die ik nodig heb als ik dat zelf niet meer kan? Dan gaan we kijken, is er een algemene voorziening? En dan gaan we kijken, is er maatwerkvoorziening? Zo is het nu met de Wet maatschappelijke ondersteuning geregeld. Het idee van de brede basisdienst is dat we dat dus zo gaan inrichten. Dus ik snap alle vragen die gaan over rechten niet meer zo goed in dit licht. Elke inwoner van Nijmegen heeft het recht, als het daarover gaat, op de beste ondersteuning die nodig is. We gaan juist naar die doorontwikkeling toe, omdat die Wmo een vangnet is en niet die AWBZ waarin er dat recht voor alles was. Het is een vangnet. We gaan naar een algemene voorziening. Het mooie van de keuzes die we in december gemaakt hebben, is dat we gekozen hebben voor het werken met brede basisteams. Dat betekent dus dat we beschikkingsvrij gaan werken. Dat betekent dat er geld ingezet wordt voor zorg en directe begeleiding en pas als dat niet toereikend is, dan gaan we over naar een maatwerkvoorziening. Dus als we iedereen toch weer helemaal in een indicatieproces gaan doen, dan verandert er helemaal niets. Dan heeft meneer Selman zo meteen nog gelijk dat er helemaal niets verandert. Er verandert juist wel wat, namelijk we gaan beschikkingsvrij werken. Dat is juist het mooie. Ik ben daarom ook heel blij met het rapport van de Rekenkamer.

De **voorzitter**: Een verduidelijkende vraag.

De heer **Osinga**: Ik proef een afronding van de wethouder op dit onderwerp. Ik ben het met de wethouder eens dat beschikkingsvrij werken het vervolg is op het recht op zorg en dat je gaat kijken hoe je dat invult. Dus over de inhoudelijke beslissing gaat het mij niet. Het gaat mij erom dat je verschillende soorten cliënten hebt en de ene is meer op de hoogte dan de ander. De ene kan meer gebruikmaken van zijn rechtspositie, want hoe je het wendt of keert, ze kunnen uiteindelijk een beschikking vragen en in bezwaar gaan. Dat kan gewoon. Dan zou ik niet willen dat de één,

omdat die toevallig beter op de hoogte is, daar meer kans toe heeft dan een andere cliënt met een andere problematiek. Hoe kunnen we die cliënten in staat stellen om dat op dezelfde manier te doen als die ander? Daar gaat het om.

Wethouder **Visser**: Om dan daarop te reageren voordat ik zo meteen op het Rekenkameronderzoek reageer. We hebben twee pilots lopen. Die pilots worden geëvalueerd. Daarin wordt gekeken hoe dat gaat werken. Dat gaan we ook onderzoeken en dat gaan we vragen aan iedereen. De mondige, autistische persoon die zeker weet dat die een beschikking nodig heeft want die wil per se naar die maatwerkvoorziening; of misschien degene die voor het eerst in aanmerking komt voor begeleiding of voor een algemene voorziening. We gaan dat terdege onderzoeken. Ik ben heel erg benieuwd, en dat is dan waarover we het gesprek gaan voeren, of die mensen die dan nu dus allemaal direct geholpen zijn zonder wachtlijst – want het is wel goed om te melden dat de wachtlijsten in de twee pilotgebieden weg zijn, dus de mensen worden nu gelijk geholpen; dat is eigenlijk onze doelstelling waar we zo naar verlangden met elkaar – nu dan ontevreden zijn, omdat ze die beschikking niet hebben gehad. Voelen die zich nu verongelijkt? Hebben die niet die ondersteuning gekregen die ze nodig hebben? Dus ik wacht heel graag de evaluaties van dat onderzoek af. Mijn hypothese is dat ik denk dat het meevalt met hoe ontevreden ze zijn. Ik hoor een beetje dat het uw hypothese is dat u denkt dat heel veel mensen graag iets anders hadden gewild, of in ieder geval daarvan op de hoogte waren geweest.

De **voorzitter**: Een verduidelijkende reactie van meneer Osinga en daarna mevrouw Molenaar.

De heer **Osinga**: Hoe tevredener, hoe beter zou ik zeggen. Hoe minder juridisch, hoe beter ook. Alleen, ik haal uit het rapport dat men aangeeft: er wordt een folder verspreid, dus blijkbaar wordt er wel informatie gegeven die er nodig is. Kan dat niet op een duidelijker manier in het onderzoeksverslag?

De **voorzitter**: Dat is een opmerking. Dan mevrouw Molenaar nog voor de SP.

Mevrouw **Molenaar**: Dank u wel, voorzitter. Mijn vraag sluit daar eigenlijk op aan, want we hoorden net bij de inspraak ook dat die informatie vaak achteraf gegeven wordt, terwijl het zelfs wettelijk verplicht is om dat vooraf aan cliënten mede te delen. Is de wethouder bereid om dat aan te passen in het beleid?

De **voorzitter**: En nog een aansluitende vervolgvraag van meneer Selman.

De heer **Selman**: Hoe kijkt het college in dat licht aan tegen het gelijkheidsbeginsel? Het is niet altijd hetzelfde. Bij de ene kan de hulpverlener iets anders vinden dan een andere.

Wethouder **Visser**: Nu had ik zo'n mooi antwoord op de eerste vraag, maar nu ben ik afgeleid door de vragen die daarop volgden. Zo gaat dat in het hoofd van een wethouder ook, soms helemaal door elkaar heen. Maar ik ga nu even naar het onderzoek dat gedaan is door de Rekenkamer, want

dan kom ik op deze drie vragen terug namelijk. Het is dus een fantastisch rapport wat onderzocht heeft hoe de stand van zaken was. Het onderschrijft eigenlijk met al zijn aanbevelingen wat mij betreft dat we de goede stappen aan het zetten zijn. We zijn met die doorontwikkeling bezig en alle punten die erin genoemd zijn neem ik een-op-een heel graag over, omdat het allemaal de redenen zijn waarom uw raad heeft besloten om een doorontwikkeling te starten. En ja, vooraf wordt er een folder gestuurd. Dat is volgens mij nu aan de hand. Voor het keukentafelgesprek wordt een folder gestuurd met daarin de route die gelopen wordt, dus dat is niet alleen achteraf. Misschien dat we daar eens op een andere manier naar moeten gaan kijken. Maar dat is precies wat we in die doorontwikkeling, in die pilot, aan het doen zijn. En alle punten, bekendheid over de Stips. Die bekendheid is al toegenomen. Dat zie je ook in de proefgebieden, daar is het al weer meer toegenomen. Dus dat zijn alle onderwerpen die we precies aangegrepen hebben, die precies onze redenen waren om te starten. Toen de Rekenkamer dit onderzoek ging doen, hebben de heer Frings en ik ook met de Rekenkamer gesproken. Toen hebben we gezegd: goh, u gaat dit doen. Dit is prima. Dat kunnen wij natuurlijk nooit tegenhouden. Is het eigenlijk niet te vroeg? Kan het niet beter over twee jaar als we die doorontwikkeling afgerond hebben? Of is het niet te laat? Had het niet twee jaar eerder gemogen? Toen dit onderzoeksrapport er kwam en toen ik ook had gezien hoe gedegen dat onderzoek gedaan is met die cliëntenvolger, weet ik nog dat ik hier in de wandelgangen de Rekenkamer toen echt bedankt heb, want dit komt precies op het goede moment, want het onderstreept het college heel erg erin dat de weg goed is. Er zijn een heleboel aanbevelingen al in gang gezet. Ik heb daar een brief van mensen die daar heel op detail van weten. Dat kan een toezegging zijn, ik had van tevoren bedacht dat ik dat zou willen doen: ik kan best wel zeggen dat ik alles wat we al gedaan hebben in een informatiebrief kan geven. Dat is: hoe zijn we met de Stips bezig? Welke gesprekken hebben we nu met Bindkracht over uitbreiding zowel van locatie als van medewerkers? U zult dat in de zomernota zeker nog terug zien komen, omdat we daar natuurlijk ook geld voor moeten reserveren. Maar dat zijn een heleboel dingen. Hoe gaan we om met de website? Hoe gaan we om met monitoring? Met continue-onderzoek? Wat hebben we in het bestek al vastgelegd? Want een heleboel punten die hierin staan, zijn ook punten die in het bestek genoemd zijn. Dus eigenlijk is het Rekenkameronderzoek wat mij betreft een totale onderbouwing voor de goede dingen die we aan het doen zijn. Ik hoop echt dat de Rekenkamer, ik kijk eventjes een bepaalde kant op, over twee jaar opnieuw dit onderzoek gaat doen. Als u dan nog vragen heeft, dan mag u uzelf ook die vraag stellen. Dan is er misschien iets niet goed gegaan.

Ik heb hier bij de Partij van de Arbeid alleen maar opgeschreven: koffie. (*Gelach*) Ik voel keer op keer de behoefte als ik de Partij van de Arbeid hoor praten van: we gooien de Sociaal Wijkteams weg, er komt iets anders, de Partij van de Arbeid stemt tegen. We gooien de Sociaal Wijkteams niet weg. We hebben dus juist bij volwassenen dat halfjaar uitgetrokken om te kijken wat er goed is, wat we behouden en wat we moeten toevoegen. Dus alstublieft, neem mijn uitnodiging aan en laten we een keer samen die koffie drinken. Dan wil ik echt met u praten over wat uw pijnpunten zijn, omdat het pijnpunten van het college zijn en daarop zijn de acties precies uitgezet.

De heer **Selman**: Ik neem de uitnodiging aan, voorzitter.

Wethouder **Visser**: Dan was er nog een vraag van D66: hoe kijk ik tegen het initiatiefvoorstel aan? Eerlijk gezegd raakte ik er wat van in de war toen ik het kreeg. Ik dacht: we gaan het nu hebben over het Rekenkamerrapport. Als ik niet naar behoren de antwoorden geef op de vragen die u stelt of de discussie die u hebt, die kan ik niet verhelderen, dan komt daar een initiatiefvoorstel. Dat is de route zoals ik dat ondertussen na twee jaar gewend ben, maar dat was anders. Ik heb het gezien. Er was een vraag van: goh, is het niet heel vaak als er gerapporteerd moet worden bij beslispunt 2, beslispunt 3 was het, uit mijn hoofd weet ik het niet, maar dat er twee keer per jaar gerapporteerd moet worden? Ik hecht eraan om dat minder te doen, want alle ambtelijke capaciteit die we nu inzetten in alle rapportages kan dus niet besteed worden aan de innovaties.

De **voorzitter**: Er is een verduidelijkende vraag van de heer Selman, maar ik wil toch eerst nog zeggen dat we sinds een tijdje werken met die initiatiefvoorstellen bij het aanbieden van een Rekenkamerrapport, omdat de raad het dan niet alleen maar als een ingekomen stuk krijgt maar ook even formeel bekrachtigt en kijkt of ze de conclusies zo een voor een overneemt of niet. Dat is wel een procedure die we al even bij Rekenkamerrapporten aan het volgen zijn. Dit ter info, maar dan was er nog een vraag van meneer Selman.

De heer **Selman**: Ja, voorzitter. Ik kan me ook herinneren vorig jaar over het centrale informatiepunt, zodat wij het ook wel duidelijk kunnen volgen en zo. Dat was wel een discussiepoint. Daar worden tijden ingevuld ja of nee en wat moeten we invullen en zo? Het gaat over de **thuispoort** **[26.01]**. Even de naam zorgmonitor. Kan het college ons toezeggen dat het dit in het vervolg ook wel in relatie met de stelselherziening echt wel gaat actualiseren, zodat wij ook als raad duidelijk kunnen volgen welke stappen worden gezet de komende periode?

De **voorzitter**: Dat is volgens mij ook gekoppeld aan sturen op zorg uit het Rekenkamerrapport dat eerder is gestuurd. Ik beschouw het maar even als een start van de tweede termijn. Dan verzamelen we gewoon nu nog input die er eventueel is. Zijn er andere mensen die voor de tweede termijn nog het woord willen? Meneer Van den Bergh.

De heer **Van den Bergh**: Ik had gezegd: de sprekers van vanavond geven nadrukkelijk aan de wens te hebben om periodiek mee te kunnen praten, dus als cliënt maar ook als belangenbehartigers, over de vervolgstappen die we gaan zetten.

De **voorzitter**: Ja, even een reactie zodat u die eventueel in de tweede termijn kunt betrekken. Gaat uw gang.

Wethouder **Visser**: Ik zie ook dat ik uw eerste vraag niet beantwoord heb volgens mij. Dat u zegt: wij zijn niet voor uitbesteden, maar we willen graag dat het college continu een vinger aan de pols houdt. Die koppeling klopt volgens mij niet. Het maakt niet uit of u wel of niet voor uitbesteden of aanbesteden of inbesteden bent, maar wij houden in ieder geval wel continu de vinger aan de pols. Wat we ook doen.

De heer **Van den Bergh**: Het gaat er mij maar om om heel expliciet te hebben dat de regie en de eindverantwoordelijkheid bij de gemeente ligt en dat die niet weggeorganiseerd kan worden.

Wethouder **Visser**: Dat hebben we dus heel duidelijk in het bestek ook en in de kwaliteitseisen opgenomen dat we continu de vinger aan de pols houden en dat we bijstellen op de momenten dat dat moet. Dat is een onderdeel van het bestek zoals dat ook voor Jeugd en Gezin onlangs besloten is. En over de cliëntvertegenwoordigers, uw tweede vraag. Er is op dit moment bij de cliëntenraden een enquête uitgezet. Afhankelijk van de snelheid van invullen, worden de resultaten daarvan met alle vragen die spelen en ook de vragen die zij zelf hebben, als dat op tijd ingeleverd wordt, zoals de planning is in april ook in een bijeenkomst met allen cliëntenraden opgehaald. Dus die houden we ook bij ons om van de adviezen alles mee te kunnen nemen wat belangrijk is voor de zorg in Nijmegen.

De **voorzitter**: Bedankt. Heeft u dan ook een tweedetermininbreng of zegt u: dan ben ik helemaal voorzien? Aan deze kant nog iemand voor de tweede termijn? Dan gaan we naar mevrouw Molenaar voor de SP.

Mevrouw **Molenaar**: Dank u wel, voorzitter. Ik zou graag van collega-fracties wel willen weten hoe zij aankijken tegen dat rapporteren. Of zij diezelfde zorg delen dat er inderdaad veel tijd gaat zitten in de rapportages of dat we misschien beter eerst het plan van aanpak kunnen afwachten, want dat lijkt me wel heel verstandig dat we dat heel snel krijgen, en dan kijken hoe vaak we daarop gerapporteerd willen krijgen. Misschien dat ik daarin alleen sta, hoor. Misschien dat het via het dashboard juist heel makkelijk op te vragen informatie is, maar ik zou het heel zonde vinden als daar alle tijd en energie naar gaat en als we dat bijvoorbeeld ook één keer per jaar zouden kunnen doen.

De **voorzitter**: Ik zie in ieder geval de heer Selman die al wil reageren.

De heer **Selman**: Ik ben het niet met mevrouw Molenaar eens. We hebben wel keer op keer discussies gehad over bijvoorbeeld wachtlijsten en dat we daar eerder over geïnformeerd hadden moeten worden. Het is nu heel makkelijk dat informatie aan elkaar gekoppeld worden, dus het is echt wel een opdracht aan het college om wat ons betreft ons twee keer per jaar te informeren.

De **voorzitter**: Bedankt. Ik zie ook dat mevrouw Mijling namens het CDA wil reageren.

Mevrouw **Mijling**: Ik neem die vraag wel aan, want ik denk dat één keer per jaar te weinig is. Minimaal twee keer per jaar. Zelf ben ik gewend om bij mijn eigen organisatie zelfs vier keer per jaar te moeten rapporteren. Ik weet ook hoeveel tijd erin gaat zitten. Als je een vinger aan de pols wilt houden, en ik denk dat we dat op dit dossier ook moeten willen, dan is twee keer per jaar wel het minimum. Anders krijgen we straks weer het verwijt dat we als raad er gewoon achteraanlopen.

De **voorzitter**: Mevrouw Synhaeve voor D66.

Mevrouw **Synhaeve**: Wat ons betreft, volstaat één keer per jaar. Volgens mij hebben we voldoende informatie via tal van verschillende bronnen om een vinger aan de pols te houden.

De **voorzitter**: Bedankt. Meneer Osinga voor GroenLinks.

De heer **Osinga**: Volgens mij krijgen we nu bijna iedere drie maanden al weer informatie, dus ik kan twee keer per jaar prima vinden.

De **voorzitter**: Helder. Nog iemand anders die daar een reactie op wil geven? Meneer Van den Bergh.

De heer **Van den Bergh**: Ik ben ook een beetje in verwarring. Ik denk inderdaad, we krijgen nu per kwartaal een rapportage. En de vraag die ook uit het Rekenkamerrapport naar voren komt, is juist om in ieder geval betere informatie te krijgen en met name ook kwalitatieve informatie. Dus ik ging ervan uit dat we op vier keer per jaar blijven zitten, maar we passen de formule aan en we krijgen ook diepte-informatie.

De **voorzitter**: Ja. Meneer De Graaf nog namens de VVD en dan mag u als wethouder reageren.

De heer **De Graaf**: Ik zit toch wel even hard na te denken, maar ik ga ervan uit dat we het inderdaad gewoon doen met als we informatie krijgen dat we gewoon kwalitatief goede informatie krijgen. Ik ga er eigenlijk ook vanuit dat wanneer er, om het maar even een beetje minder netjes te zeggen, stront aan de knikker is dat we dan geïnformeerd worden. Maar ik zou, denk ik, toch wel gewoon minimaal twee keer per jaar wel geïnformeerd willen worden.

De **voorzitter**: Volgens mij hebben we dan iedereen gehad voor de tweede termijn ook, dus als u wilt reageren. Dan gaan we nog even kijken. Dan mag u daar zo op reageren. Dit was even de inventarisatie van de SP-vraag. Daar heeft iedereen op geantwoord die dat wilde. Dan kan de wethouder daar nu even op reageren en dan kijken we zo nog of iemand voor de tweede termijn wil.

Wethouder **Visser**: Ja, want er werd me net gevraagd van: wat vond u ervan dat er ineens een initiatiefvoorstel lag? Ik heb net al gezegd: ik wil graag informatie geven over de punten die in de aanbeveling van het Rekenkameronderzoek staan en dus ook die u dit initiatiefvoorstel heeft geschreven. Als ik dat twee keer per jaar moet doen, vind ik dat ook niet erg. Als ik een apart plan van aanpak moet schrijven waarop, dan vind ik dat wel jammer. Want dat was inderdaad een beetje het verwarrende. We hebben een interventieplan. Daarop wordt je vier keer per jaar gerapporteerd. Dat vind ik veel. Dat kan volgens mij ook twee keer per jaar, want er staat eigenlijk elke drie maanden nauwelijks iets nieuws in. Maar oké, dat is een andere discussie. U krijgt dat nu nog steeds vier keer per jaar. We zijn bezig met de ontwikkeling naar de brede basisteams. Volgens mij wordt u daarover goed geïnformeerd. Ik wil u daar heel graag twee keer per jaar een informatiebrief over geven als ik daar niet weer een apart plan van aanpak op al die onderdelen moet schrij-

ven, want dan gaat alle aandacht die we nu besteden aan een zorgvuldig proces met een bestek, naar avonden met de cliëntenraden. Die mensen kunnen ook maar een keer hun tijd uitgeven. Dus ik zou u willen vragen: laten we het dan houden op twee keer per jaar een rapportage sturen over de stand van zaken en niet het plan van aanpak nog weer hoe we bezig zijn met de aanbevelingen van dit rapport, want de aanbevelingen van dit rapport zijn allemaal onderschrijvend aan de route die we zijn ingegaan.

De **voorzitter**: Een reactie hierop van meneer Selman.

De heer **Selman**: Voorzitter. Ik krijg een beetje een flash back. We hadden een discussie met de heer Frings in die tijd over aanbevelingen die ook wel gedaan zijn door het Rekenkamerrapport en die het college ging uitvoeren en later ontstond er een welles-nietesdiscussie. We hebben bijvoorbeeld ook rapportages als het gaat over uitvoeren van moties en amendementen. Als het college zegt dat het uitgevoerd is en daaronder een onderbouwing geeft op welke manier, als we dat met elkaar kunnen afspreken, dan hebben we in ieder geval een houvast zodat we altijd in discussie met elkaar kunnen gaan als we het niet eens zijn. Als we het eens zijn, is het prima. We zijn het eens met de uitleg van het college. Maar ik vind juist dat we echt wel geïnformeerd moeten worden op welke manier het college de aanbevelingen gaat uitvoeren.

De **voorzitter**: Dan is het woord aan de wethouder.

Wethouder **Visser**: Volgens mij heb ik dat net precies gezegd zoals u dat nu verwoordt.

De **voorzitter**: Heel goed. Wie dan nog? In ieder geval meneer Osinga voor de tweede termijn. Gaat uw gang.

De heer **Osinga**: Ik had twee prangende punten in mijn eerste termijn. De eerste was natuurlijk de discussie rond de beschikking. Ik wacht de evaluatie van de pilots af. Ik vind het wel nuttig om dat in de bevindingen mee te nemen. Dan zouden we dat op zich in het kader van de nieuwe doorontwikkeling mee kunnen nemen. Ik wil wel even aan de wethouder vragen een vinger aan de pols te houden, want we evalueren een staande praktijk. Die is gewoon nu elke dag bezig, dus ik denk wel dat het goed is om de rechtsgelijkheid van de cliënten ook nu te waarborgen en te zien of een folder daartoe vooraf voldoende is.

Het tweede punt is de kwaliteit van informatieverstrekking. We hebben het over de relatie gehad met de gemeentelijke website. U heeft in uw antwoord gezegd: dat staat in het bestek en dat komt in de doorontwikkeling aan de orde. Ik zou zeggen: ook die website wordt dagelijks geraadpleegd, dus ik ben wel benieuwd wat er nu gebeurt om die informatievoorziening te verbeteren. Ik overweeg ook een motie op dit punt om te kijken of we dat punt breder moeten trekken dan alleen dit sociaal domein.

De **voorzitter**: Dank u wel. Dan is volgens mij iedereen aan bod geweest wie dat wilde, tenzij iemand. Meneer Selman.

De heer **Selman**: Ik had een vraag gesteld, voorzitter.

De **voorzitter**: Over die onafhankelijke cliëntondersteuning? Bedoelt u die?

De heer **Selman**: Dat en ook over het Rekenkamerrapport en informatievoorziening daarin als dashboard voor ons als raadsleden, uitvoering, cijfers, zodat eigenlijk eerdere toezeggingen en aanbevelingen nu uitgevoerd gaan worden.

De **voorzitter**: De lokale zorgmeter, dat is de website waarop je dan indicatoren en beleidsdoelen en zo kan bekijken hoe de stand van zaken was. Daar worden dan bestanden onder gehangen en-zovoort. Dat heeft eigenlijk nog met sturen op zorg te maken. Oké. Daar kunt u dan nog op reageren. Daar is het nu de tijd voor.

Wethouder **Visser**: Even over de rechtsgelijkheid eerst en over de website. Ik houd de vinger aan de pols als het gaat over die rechtsgelijkheid bij de twee pilots die we nu hebben. Over de website, dat is inderdaad iets waar we niet mee moeten wachten tot we gaan evalueren. We zijn er nu ook al naar aan het kijken. Dus als u daar een motie over indient, dan zal ook dat mijn antwoord zijn. Ik zal ook in de informatiebrief die we dus geven met de rapportage naar de aanbevelingen de stand van zaken daarover verwoorden. Dus dat hoort u dan terug hoe ver we daarmee zijn. Want het maakt inderdaad niet uit op welk moment je zorg nodig hebt. Dat moet eigenlijk op elk moment heel duidelijk en makkelijk te vinden zijn op de website. Dat ben ik helemaal met u eens. Even over de lokale zorgmeter. Misschien dat we dat tijdens de koffie dan ook kunnen bespreken. Ik moet daar het antwoord even op schuldig blijven. Ik ben daar niet genoeg van op de hoogte dat ik u daar nu. Ik weet ook uw vraag eigenlijk niet. Die heb ik niet gehoord, maar ik weet ook niet wat de stand van zaken is als u dat van mij nu zou willen weten. Kunt u de vraag nog een keer herhalen als het gaat over die lokale zorgmeter?

De heer **Selman**: We hebben toentertijd afgesproken dat we de informatievoorziening naar de raad, om voor ons een goede informatievoorziening positie te hebben als we bijvoorbeeld op basis van indicatoren gaan zoeken, dan weten we bij wachtlijsten sociale wijkteams of dit ook zichtbaar is. Actuele informatie. Dit is niet gedaan. Daar heb ik een aantal maanden terug ook al een debat over gevoerd met wethouder Frings. Het was niet gebeurd. Nu is het wel voor ons de kans om dit juist nu wel actueel te maken in het licht van de stelselherziening. Mijn vraag: gaat u dat doen?

Wethouder **Visser**: U merkt aan mijn reactie dat ik daar nog niet een acute actie op heb gehad of nog niet helemaal ben bijgepraat, maar mag ik u dat schriftelijk laten weten of we dat op welke manier gaan doen?

De **voorzitter**: Oké. Dan kunnen we naar een afronding gaan. Dan heb ik in ieder geval twee partijen gehoord over mogelijke moties. Dat is Partij van de Arbeid en GroenLinks. Dus dat betekent dat het een debatstuk gaat worden in de besluitronde.

Er zijn twee toezeggingen gedaan door de wethouder. Dat is dat er een informatiebrief komt op welke manier er al met benoemde knelpunten door het Rekenkamerrapport gewerkt wordt, dus wat er allemaal aangepakt is. Heeft u daar nog een termijn bij? Hoe snel kunnen we dat verwachten?

Wethouder **Visser**: Dat komt in het eerste kwartaal.

De **voorzitter**: Het eerste kwartaal van 2020. En dan komt er ook een schriftelijke reactie op de vraag van de Partij van de Arbeid over de lokale zorgmeter en of die bijgewerkt of ingevuld gaat worden. Op welke termijn kan de Partij van de Arbeid daar antwoord op verwachten?

Wethouder **Visser**: Dat krijgt u ook het eerste kwartaal.

De **voorzitter**: Ook het eerste kwartaal. Dan is het zo dat de klankbordgroep nog even kan kijken als die moties uiteindelijk zouden gaan over een aanpassing van het voorstel, dat zouden dan dus amendementen zijn, of er nog iets wordt aangepast in het voorstel. Maar het kan ook gewoon dat het door middel van amendementen gaat en er eventueel naar aanleiding van het onderwerp moties komen. Dus daar kan de klankbordgroep nog even met de griffie ook in overleg over treden. Dan wil ik iedereen bedanken voor de aanwezigheid, ook de publieke tribune, en een verdere fijne woensdagavond wensen. Bedankt.

De vergadering wordt gesloten (21.10 uur)